

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus VIII. Argumentum. An Patroni Laici, sive Ecclesiastici cogi possint
per superiorum ad dividendum Jus præsentandi per Turnum, seu
Alternativam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72172)

mio sangue, e più prossimi al mio parentato &c., ordinando, che da questa elezione restino sempre esclusi li forastieri.

Sed inutiliter cum allegatam illam proximioritatem, nullatenus in facto justificare valuisset; ultra enim, quod idem Jo: Augustinus minimè probaverat ejus descendendam ab Amita Fundatoris, nisi per depositionem duorum Testium, de hoc anno tantum, & pendente per consequens lite, ac absque partis citatione examinatorum, ac testari fatagentium de descendencia antiqua ipsis omnino incognita, neque umquam in anteriori instantia idem Jo: Augustinus se de Testatoris sanguine facere somniaverit, adeoque dictis Testibus, nulla penitus fides adhibenda sit *ex vulgatis*, data (citra ullam tamen veritatem) illa etiam conjunctione, adhuc nullam deducere valebat proximioritatem; Æquè enim, & Andreas sanguine cum Testatore conjunctus, imò in gradu proximior apparebat. Hujusmodi enim conjunctio Andreæ deducebatur ex eo, quod ipse est filius Josephi, qui fuerat filius Francisci Butii, dictumque Franciscum, ipsemet Fundator in consanguineum agnoverat, eum quodam legato in testamento honorando; Et licet eundem pro affine nuncupasset, palpabilis tamen in nuncupatione error detegebatur, nec veritatem obnubilare valebat, quæ erat, quod Joseph Pater Andreæ foret consanguineus Fundatoris.

Quo denique Andreas haberet solam Patronorum nominationem, ut ei objiciebatur, non verò doceret de ejus acceptatione, & præsentatione coram Ordinario peracta, ex facto penitus in responsione Andreæ dilucidato diluebatur, dum & acceptatio, & præsentatio plenissimè justificabatur.

Et ita &c. utraque &c.

ARGUMENTUM.

An Patroni Laici, sive Ecclesiastici cogi possint per Superiorem ad dividendum Jus præsentandi per Turnum, seu Alternativam.

SUMMARIUM.

- 1 Refertur sententia Felini.
- 2 Nemo invitus cogitur stare in communione.
- 3 Provisio in casu discordiarum inter Patronos, aut paritatis vocum devolvitur ad Papam.
- 4 Usufructuarii quando invicem se impediunt in perceptione ususfructus, Judex tenetur eos cogere ad divisionem alternis vicibus.
- 5 Feudum communiter possessum à pluribus Fratribus, si isti sint discordes, dividi debet quo ad exercitium, seu usum illius.
- 6 Jus Tutela si oriantur discordie inter Tutores dividi debet quo ad ejus exercitium, & administrationem.
- 7 Electores si in electione discordant, Judex cogere eos debet ad concordiam.
- 8 Exercitium Jurium Parochialium spectans ad duos Parochos super domo sita, in confinio duarum Parochiarum in casu discordie est dividendum per alternativam.
- 9 Exactio subsidii charitativi super una, eademque Ecclesia competentis duobus Episcopis est dividenda per alternativam inter eos in casu discordiarum. Idem est in perceptione reddituum Ecclesie duobus Episcopis communis, si inter eos oriantur discordie & num. 10., & 29.
- 11 Jus percipiendi candelam in die Purificationis B. Mariæ Virginis competens pluribus Patronis dividi debet per Turnum in casu discordiarum.
- 12 Jus conferendi Ecclesiam competens duobus Episcopis ad evitandas discordias dividi debet per Turnum, & alternativam, & num. 19.
- 13 Sententia Lambertini docentis non posse Patronos cogi à Superiore ad divisionem Juris præsentandi per Turnum, & alternativam, est verior. Limitatur, ut num. 15.
- 14 Ex divisione simultanea Juris præsentandi, sæpe sæpius, vel eadem, vel majores insurgunt discordie.
- 16 Concordia inita inter Episcopum, & Patronum in una vacatione liberè conferendi beneficium, & in altera vacatione, conferendi illud ad præsentationem Patroni, an sit confirmanda?

- 17 *In divisione Juris presentandi per Turnum requiritur omnium Patronorum consensus.*
- 18 *In re communi melior est conditio prohibentis.*
- 19 *Statutum, sive pactum Juri communi adjectum efficit, ut non liceat fieri, quod aliàs de jure sine pacto liceret.*
- 21 *Collatio beneficiorum simultanea an sit communio, seu societas simplicis jurisdictionis.*
- 22 *Provisio beneficiorum per simultaneam collationem facta an sit magis proficua Ecclesie, quam turnaria.*
- 23 *Examinantur auctoritates in contrarium allatae, & num. 24.*
- 25 *Patroni Ecclesiastici an cogi possint ad divisionem Juris presentandi per Turnum, & num. 26.*
- 27 *Devolutio beneficii est remedium à jure praescriptum ad tollendas discordias Patronorum.*

C A S U S VIII.

Quaestionem aggredior fati contro-
versam inter Doctores, nimirum,
*An Patroni cogi possint à Superiore
ad divisionem Juris presentandi per Turnum,
seu Alternativam? Quam examinanda
suscepi ex commissione mei Praeceptoris,
& quam credo ab eodem etiam
juxta suum sensum examinata, & im-
pressam in ejus Tractatu de Controv. Pa-
tronorum.*

- 1 *Tuetur Felinus in cap. Prudentiam de offic. delegat. num. 5. circa finem, posse Patronos inter se discordantes in presentando ad instantiam aliquorum ex illis cogi à Superiore ad dividendum Jus presentandi per Turnum, & alternativam, ibi = Pro quo facit glossa prima in fin. in cap. 1. de Jurepat. ubi glossa dicit, quòd si Patroni discordant, possunt compelli, ut presentent alternis vicibus.*
- 2 *Cujus opinio innixa videtur in eo principio, quod nemo invitus cogitur stare in communione ad Text. in l. in re communi ff. de servit. Urban. praed. §. ultim. & in l. si non 2. §. si centum, ibiq. gloss. in verb. communionem ff. de condit. indebit. Alex. conf. 25. num. 6. lib. 5. Gomez. var. resol. tom 2. cap. 3. num. 14., & cap. 5. num. 6. Rot. decis. 50. num. 1. coram Buratt., & decis. 298. num. 9. par. 18. rec. Et in ea*

ratione, quia cum Patroni quando discordant in presentando, & scinduntur in partes aequales, tunc unus dicatur impedire alterum, quo minus liberè gaudeat fructu sui Juris presentandi, dum provisio in casu discordiarum inter Patronos, aut in casu paritatis votorum devolvitur ad Papam juxta *Text. in cap. Postulasti §. Ad quod breviter de concess. praebend. Card. de Luc. de benef. disc. 1. nu. 31. & disc. 28. nu. 16. Rot. decis. 702. par. 4. divers. justum, & rationabile est, ut ipsi cogantur à Superiore ad dividendum Jus presentandi per Turnum, & alternativam, dum nullum remedium ad eas sedandas, & evitandas aptius est, quam divisio, ut probat *Gonzal. in cap. si Episcopus num. 3. de Parochiis, & Urceol. consult. forens. 72. num. 8., & seq. Eodem modo, quo ubi duo usufructuarii invicem se impediunt, quo minus liberè usum fructum percipere valeant, Judex tenetur cogere eos ad divisionem alternis vicibus, & annis, cum sit iniquum alterum ex facto alterius in bonis communibus sentire incommodum, & privationem juxta *Text. in l. aequissimum ff. de usufructu, & in l. 7. §. cum de usufructu ff. com. divid. Tiraquell. de Primog. quest. 15. opin. 5. num. 1. Urceol. consult. forens. 72. nu. 19., & seqq. Gratian. discept. 552. num. 37.***

Neque est in jure novum, quòd divisio Juris quoad substantiam alioquin indivisibilis, coactivè ordinetur quoad exercitium à Superiore; hoc enim patet pluribus exemplis. Et primo in feudo, quod licet sit de sui natura indivisibile, illud tamen si à pluribus fratribus communiter in solidum possideatur, dividi potest, imò debet, si dicti fratres sint discordes, quoad exercitium, seu usum illius, & divisio fit à Judice non quidem quoad jurisdictionem, & dignitatem; sed quoad commoditatem Administrationis, & quoad exercitium ipsius Jurisdictionis, utendo scilicet ea alternis temporibus, indiviso manente feudo, ad tradita per *Abbatem in cap. final. versic. final. de re judicat. Bart. in l. inter Tutores num. 6. ff. de administrat. Tutor. Jason. in l. stipulationes non dividuntur num. 13. versic. tamen administratio ff. de verbor. obligat. Roland. conf. 9. nu. 32. lib. 2. Paris. conf. 69. nu. 13. lib. 2. Soccin jun. conf. 79. num. 6., & 7. lib.*

- lib. 1. Ramon. *conf.* 24. num. 29., & *seqq.* Alex. *conf.* 25. *per tot.*, & *signanter nu.* 7., & 11. lib. 5. Ruinus *conf.* 19. nu. 18. lib. 1., & Urceol. *consult.* for. 72. num. 23. Tyraquell. *de Primogen. quest.* 27. *opin.* 5. nu. 5. Curt. *jun. de feud. par.* 4. *quest.* 3. *limit.* 9., & Antonell. *de temp. legal. lib.* 2. *cap.* 105. num. 17. Pignattell. *consult.* 12. num. 62., 69., & *seqq.* tom. 5., & Boer. *decis.* 5. n. 2. Fontanell. *de pact. nuptial. clausul.* 4. *gloss.* 7. *par.* 2. nu. 18., ubi testatur id pluries fuisse iudicatum in Senatu Cataloniae Gratian. *discept. forens.* 552. num. 38. *discept.* 675. num. 6., & *seqq.* Perez. *de Lara de annivers.*, & Cappellan. lib. 1. *cap.* 17. num. 5., & 6., & Rot. *coram Cesare de Graff. dec.* 3. *per tot. de re iudicat.*
- 6 Secundò: In Jure tutelæ, quod licet sit indivisibile, ut habetur in *l. Tutor. 3. de administr. Tutor.*, illius tamen administratio, & exercitium Judicis officio dividi debet, si exoriantur discordiæ, etiam nonnullis Tutorum invitis juxta Theoricam Bartol. *in d. l. inter Tutores in fine ff. de administrat. Tutor.*, quam sequuntur Alex. *d. conf.* 25. num. 7. lib. 5. Roland. *conf.* 80. num. 37., & alii. *apud Urceol. consult.* 72. num. 24.
- 7 Tertiò: In terminis Electorum, qui in electione discordant, & persistunt in paritate votorum habemus punctualissimam *gloss. in Can. obeuntibus distinct.* 63. *in verb. nunc ergo queritur: Quæ* firmat Judicem eos cogere debere ad concordiam, cujus doctrinam refert, & sequitur Tyraquell. *de primogen. quest.* 17. *in princip. num.* 18.
- 8 Quartò: Si duo Parochi communiter possidentes domum sitam in confinio duarum Parochiarum discordant in simultanea administratione Sacramentorum, & aliorum jurium Parochialium, exercitium horum jurium est inter illos dividendum per alternativam, ut signanter docet *in cap. 1. de Paroch. Franch. n. 4. his verbis: Tale exercitium dividi alternis vicibus puta, quod uno anno recipiat ab uno Sacramenta, & Divina audiat, & alio anno ab alia & c.* eodem modo dividi sepulturam familiae alternis vicibus = Ancharan. num. 3., & latius Geminian. num. 3. *circa finem, Anania in cap. 1. de sepultur. num.* 14. *in fine, & iterum Ancharan in cap. cum quis num.* 3. *de sepult. in 6. Barbof. in d. cap. 1. num.* 5. *de Parochiis, Tyraquell. de Jur. primogen. quest.* 17. *opin.* 5. num. 7. Pignattell. *consult.* Canon. 12. num. 63. *versic.*, & *huc idem vergit tom.* 5. *Card. de Luc. de Paroch. disc.* 33. num. 4.
- 9 Quintò: Si una, eademque Ecclesia sit communis duobus Episcopis, & hi contendat inter se super simultanea exactio-
ne charitativi subsidii ambobus simultaneè competentis, debet Metropolitanus eos compellere, ut dictum subsidium alternis vicibus exigant. Azor. *institut. moral. par.* 2. lib. 9. *cap.* 14. *lit. C. versic. Quid dicendum ibi = Ambos Episcopos concordare debere, ut alternis vicibus subsidium exigant, quod si convenire renuant, tunc Jure poterit Archiepiscopus præcipere, ut conveniant = Barbof. de potest. Episcop. par.* 3. *alleg.* 87. num. 53., & *de Jur. Eccles. univers. lib.* 3. *cap.* 121. num. 34. Bellincin. *de charitativ. subsid. quest.* 52. *per tot.*, Gonzal. *ad regul.* 8. *Cancell. gloss.* 45. §. 1. nu. 29., & Ventrigliol. *in prax. par.* 2. *annot.* 25. §. 1. num. 29., & *de jurisdiction. Archiepiscop. cap.* 149. num. 6.
- 10 Sextò: In eodem casu Ecclesiæ duobus Episcopis communis, si isti non conveniunt in perceptione reddituum dictæ Ecclesiæ, Superioris officio compelli debent, ut alternis annis redditus percipiant juxta doctrinam *gloss. in cap. 1. de Paroch. in verb. deputetur. ibi = Quod si non conveniant inter se alternis annis redditus percipiant =* quam sequuntur ibi communiter Hostien. nu. 5. *versic. Ut alterius; Joann. Andr. nu.* 4., *Butr. nu.* 8., Zabarell. num. 4. *in fine, & magis punctualiter idem Butr. in cap. super eo de Paroch. nu.* 4. *ibi = Ordinabit Archiepiscopus, quod Episcopi convicini alternis vicibus ea utantur, percipiendo redditus alternis annis, & comprobatur Tyraquell. de primogenit. qu.* 17. *opin.* 5. num. 4.
- 11 Septimò: Si Fundator Ecclesiæ jussit dari sibi tamquam Patrono quot annis Candelam in festo Purificationis Beatae Mariæ Virginis, & eo mortuo plures filii illius hæredes inter se contendant super habenda Candela, quæ ad omnes eorum pertinet tamquam Patronos insolidum, Judex debet ordinare, ut alternis annis per Turnum illam accipiant, ut fuit decisum in *Sacro Regio Consilio Neapolitano apud Vincen. de Franch. decis.* 85. nu. 1., & 4. *in fine, ibique Amendol. num.* 15., & Carol.

Carol. Anton. de Luca ad prædictum de fraud. decis. 160. n. 58. versic. excitata fuit questio; Lara de Annivers. lib. 1. cap. 17. n. 6. Gratian. discept. 675. n. 7.

12 Octavo denique in casu, quo una Ecclesia sita sit in confinio duarum Dioecesium, & sit de collatione simultanea duorum Episcoporum. Si enim illi duo Episcopi non conveniant in Regimine, & collatione Ecclesiæ, Metropolitanus eos cogere debet, ut alternis vicibus de Ecclesia disponant, juxta *Gloss. in can. licet in regulis 16. q. 3. ibi = Si discordant in Ecclesia dispositione, superioris erit officium in hac parte, ut alternis annis disponant = Innocen. in cap. super eo de Paroch. n. 2. ibiq. Zabarell. n. 7. Hostien. n. 7. Joan. Andr. num. 2. Abb. in cap. final. n. 5. de sent. & re judic.*

13 Contrariam tamen sententiam tenuerunt *Rocch. de Curt. de jurepat. verb. n. 11. in fin. Lambertin. eodem tract. lib. 1. quest. 2. art. 36. num. 9.* quam cenfeo veriorum, & magis conformem dispositioni hujus Canonis, Iste enim concedit Patronis liberam facultatem præsentandi alternis vicibus, ibi: *Posse liberè convenire de Rectore ab eis alternis vicibus præsentando; Si igitur Paterni sive Laici, sive Ecclesiastici ex approbatione, & concessione Clementis V. liberè dividere debent jus præsentandi per turnum, & alternativam non video, quo jure dici possit, quod superior cogere valeat ad hanc divisionem juris præsentandi cæteros Patronos dissentientes ad instantiam aliquorum; ea maximè urgenti ratione, quod in re communi, uti est jus præsentandi communiter competens Patronis, melior sit conditio prohibentis ad *Text. in cap. 56. de reg. jur. in 6.**

Nec ratio evitandi discordias inter Patronos potest esse causa sufficiens coactivæ divisionis simultaneæ præsentationis. Quia in primis hujusmodi divisio simultaneæ non est tutum remedium dissipandi discordias Patronorum, dum experientia sæpe sæpius monstravit, quòd vel eadem, vel fortè majores insurgant amaritudines in ordine ad ipsam divisionem, sive conventam alternativam, quem admodum his eisdem verbis testatur *Rota in Wormatien. Canonicatus 14. Martii 1707. S. Adbuc coram R. P. D. Ansaldo; deinde in casu earundem discordiarum*

Pars IV.

inter Patrono, jam factis provisum fuit à jure canonico *in cap. 3. & in cap. cum auctem de jurepat.*, mediante videlicet devotione ad superiorem, & à lege præscripto, Judex convertere se non debet ad extraordinarium coactivæ divisionis juris præsentandi per Turnum. Et hanc sententiam secuti sunt *Vitalin. in hoc Canone, num. 4. & seqq. Spada conf. 8. n. 7. versic. nec obstat cum seqq. lib. 2. Marant. respons. 14. n. 53. tom. 3. & respons. 29. num. 24. & seqq. tom. 2.* Et amplexa est etiam S. Rota in *Hispalen. divisionis simultaneæ*, ubi responderetur auctoritatibus, & rationibus contrariis, uti legi potest in sequenti *decisione.*

15 Limitat tamen illam R. P. D. *Ansaldo*, nunc meritissimus S. Rotæ Decanus in *Annot. ad decis. 18. n. 18.* in casu quo simultaneæ pariat intolerabile præjudicium alteri ex compatronis, tunc enim, subdit compatronum reluctanter cogi posse ad ineundam divisionem.

16 Quæro hic. Si pendente lite inter Episcopum, & Patronum super qualitate beneficii, nimirum si Episcopus prætendat beneficium esse liberæ collationis, Patronus verò esse jurispatronatus; fiat concordia inter ipsos, qua statuatur, quòd Episcopus in una vacatione beneficii illud liberè conferat, in alia verò vacatione conferat illud ad præsentationem Patroni; an hujusmodi concordia sit confirmanda?

Respondeo *affirmativè* dummodo magis præponderent rationes, & jura Patroni, quam Episcopi; Ut fuit sensus Sacræ Congregationis Concilii in *Geneten. confirmationis concordia 18. Augusti 1703.* Ubi cum ad sedandas lites, & controversias exortas inter Episcopum prætendentem non nullarum Parochialium collationem prævio concursu ad se pleno jure spectare, & Comites de Coll' alto afferentes ad ipsos pertinere Juspatronatus, ac proindè Episcopum absque concursu, & prævio examine dumtaxat instituere, debere Parochos ab ipsis nominandos; iidem Episcopus, & Comites amicabiliter statuerint quòd imposterum inter ipsos servanda sit regula alternativæ, itaut dictæ Parochiales in successivis vacationibus una vice debeant esse liberæ

I col-

collationis Episcopi pro tempore, prae-
vio concursu ad formam Sac. Concilii
Tridentini, & absque ulla praesentatione,
alia verò vice ad praesentationem dicto-
rum Comitum sine concursu, reservato
examine, & institutione ad favorem ejus-
dem Episcopi; disputatum fuit: *An sit
concedendum Beneplacitum Apostolicum su-
per confirmatione concordiae, de qua agitur
in casu &c.* Cui S. Congregatio respon-
dit: *Affirmativè si Sanctissimo placuerit,
salvis reservationibus, & affectionibus Apo-
stolicis.*

R. P. D. P R I O L O .

Hispalen. Divisionis simultaneae

Veneris 4. Junii 1700.

INter plurima dubia speciali commissio-
ne à Congregatione Particulari avo-
cata, & iterum ad nostrum Tribunal re-
missa inter Reverendissimum Archiepi-
scopum, & Capitulum, hodie contigit ser-
mo super divisione simultaneae collatio-
nis Beneficiorum; & quamvis aliàs sub
die 11. Februarii 1697. coram R.P.D. meo
Muto dictum fuerit, & deinde per senten-
tiam pronunciatum non esse locum divi-
sioni, sequendo formam Commissionis
dedi ex integro Dubium, *An esset locus di-
visioni Simultaneae*, & DD. negativè re-
sponderunt, quia talis divisio de jure im-
probat, ut ex *cap. querimoniam de Jure-
patr.*, & quamvis postea Clemens V. in
Clementina plures eod. tit. benigniter in-
dulgendo permiserit Patronis volentibus
hanc facultatem dividendi; talis facultas
non est trahenda usque ad coactionem,
17 quia unus ex Compatronis, ceteris relu-
ctantibus, dictam divisionem facere non
potest, sed requiritur omnium consensus,
& in hanc sententiam conveniunt com-
muniter, DD. & praecipue *Lambert. de Jure-
patr. lib. 1. quest. 2. princ. art. 36. num. 9.
cum seqq. Bonifac. de Vitalin. in d. Clement.
plures n. 4. & seqq. Berous in cap. 1 n. 77.
de jurepatr. Spad. cons. 8. num. 7. vers. nec
obstat cum seqq. Marant. resp. 14. num. 53.
tom. 3. & resp. 29. num. 24. & seqq. tom. 2.
Rocc. de Curt. de jurepatr. verb. jus n. 11.
circa med.* Ac praeter auctoritates militat
ratio; nam cum talis provisio sit extraor-

dinaria, & facultativa, requiritur consen-
sus omnium interesse habentium, quia
18 in re communi melior est conditio pro-
hibentis ad *Text. in cap. 56. de reg. jur.
in 6.*, & in praecisis terminis tradunt *Bo-
nifac. de Vitalin. in d. Clement. plures n. 4.
& seqq. & Zabarell. ibidem n. 1. vers. &
ut facilius*, & generaliter in *Bononien. Ex-
pensarum 14. Februarii 1698. §. Et fortius
coram Me.* Quapropter cum talis divisio
petatur solum ab Archiepiscopo, renuen-
te Capitulo jure merito permitti nequit.

Et tantò magis in casu praesenti non est
concedenda, quia usque de anno 1261. re-
cuperata à Maurorum tyrannide, opera B.
Ferdinandi Regis Catholici Civitate His-
palen., & restituta ad pristinum suae Ca-
thedralitatis Dignitatem Ecclesia, in ejus
nova coordinatione Raymundus saltèm
ad istum effectum primus Antistes de
consilio, & consensu Capituli per funda-
mentale Statutum, sicut tali etiam nomi-
ne canonizatum fuit ab Urbano VIII. in
suo speciali Brevi inter alia ordinavit,
quòd collationes Canonicatum, por-
tionum, & dimidiarum portionum simul-
taneè fiant per Archiepiscopum, & Capi-
tulum, ac pro sua inviolabili validitate,
& observantia hoc Statutum habet prae-
sidium confirmationis Apostolicae, obser-
vantiam quatuor, & ultra seculorum, & re-
petitum juramentum omnium Episcoporum
quotquot à dicto Raymundo praefue-
runt, nam ex eadem lege quilibet Ar-
chiepiscopus in suo solemnè ingressu jure
jur. teneretur promittere, & promittit il-
lius observantiam, ut ex pluribus docu-
mentis datis per Capitulum, inter quae le-
gitur etiam illud praesentis Reverendissi-
mi Archiepiscopi.

Et quamvis tale Statutum non prohibeat
divisionem, maximam tamen illi facit re-
sistentiam, & multò magis, ut Capitulum
invitum illam acceptare debeat, quia &
si nihil ultra, quam quod de jure est, im-
portet, attamen cum simultanea adeò eni-
xè praecipitur, & per tam longum tem-
pus observata fuerit, saltèm pro meliori
bono illius Ecclesiae accipienda venit, ne-
que est ita de facili abroganda, & bene
applicatur quod aliàs dixit *Rot. coram
Ludovis. dec. 529. num. 13. 14. & coram
sa. mem. Alex. VIII. dec. 115. num. 11.* quod
Statutum, sive pactum juri communi adje-
ctum

19 cum efficit, ut non liceat fieri, quod aliàs de jure sine pacto liceret, prout neque Sum. Pontifices similibus Statutis derogare solent, & in specie sa. me. Urbanus VIII. ad sedandas discordias inter Cardinalem Borgiam de eo tempore Archiepiscopum, & Capitulum, eo quia in collationibus intendebat uti privilegio per eundem Summum Pontificem Cardinalibus concessio, ut ex Reg. Cancell. de anno 1626. edita declaravit, prædictam Regulam Capitulum Hispalen. non comprehendere, ea ratione, quia Statuto in fundatione Ecclesiæ hujusmodi edito per regulam prædictam nullo modo censeri debet derogatum *Sum. Capituli n. 3. litt. D.* cui declarationi Cardinalis acquievit, & iterum per actum solemnem promisit Statuta Ecclesiæ servare, & hæc nova promissio fuit per alterum speciale Breve Urbani confirmata *Sum. capituli n. 4.* itaut vix dari potest, quod majus firmitatis robur habere videatur, quam præsens Statutum, & simultanea collatio.

Fateatur ista omnia validissima fundamenta Scribentes pro Archiepiscopo, sed illa declinare conantur, instando, quod ipsi non petunt divisionem materialem bonorum Ecclesiæ, seu Beneficiorum, quæ sunt individua, sed tantum exercitii, quod commodè dividi potest, non obstante Statuto, seu lege prohibente divisionem, ut communiter tenent DD. sequendo *Jas. in l. stipulationes non dividuntur num. 13. vers. tamen administratio ff. de verb. oblig.*, & in terminis jurispatronatus tradit *Card. de Luca de benef. disc. 1. num. 4. & de jure patr. disc. 41. n. 2. Pignatell. consult. 12. num. 65. tom. 5. Gonzal. ad reg. Cancell. gloss. 45. S. 1. n. 58. cum seqq.* attenda illa universali ratione, quod cum Societas sit mater discordiarum, ad illas evitandas divisio rationabilis videtur, quod rationabilitate præmissa, considerando hanc simultaneam collationem, uti quamdam communionem, & societatem Jurisdictionis, quia conferre Beneficia est effectus Jurisdictionis, ut ex *Gloss. in cap. novit. de offic. delegat. ubi Panormir. num. 3. & in cap. transmissa de elect. & cap. dilectus de offic. ordin. in verb. de lege Jurisdictionis ubi Fagnan. n. 3. Barbof. de potest. Episc. par. 1. tit. 1. cap. 1. num. 11. & Gonzal. ad reg. Cancell. S. 42. proæm. n. 27.*

Pars IV.

Selva de Benef. quest. 40. n. 1. magis urgebant arguendo, quod etiam socius cogi possit ad divisionem, allegando quamplures auctoritates, & primo, quod nemo cogi potest ad perseverandum in communionem, & secundo extendenda hanc coactivam etiam ad controversam simultaneam collationem ex *Gloss. in Can. obeuntibus dist. 63. in verb. nunc ergo quaritur, & ex cap. cum ab eo de sepult. in 6.* cujus occasione dicunt DD. quod si detur
20 contentio inter duos Parochos communiter possidentes Domum sitam in confinio suorum Parochianorum, circa simultaneam administrationem jurium Parochialium, tale jus, quamvis per se individuum, tamen, quoad exercitium, quod sit dividendum inter eosdem per alternativam, ut signanter docent ibidem *Franch. num. 4. & Ancharan. num. 3. & latius Geminian. n. 7. circa finem, & Anan. in cap. 1. de sepult. n. 14. in fin. & idem Ancaran. in cap. 1. de sepult. in 6. Pignatell. consult. 12. num. 73. vers. & huc item vergit tom. 5. Card. de Luc. de Paroch. disc. 33. n. 4.* item exemplo duorum Episcoporum ambobus simultaneè competente exactione charitativi subsidii ab eadem Ecclesia dicunt DD. quod Metropolitanus eos compellere debet, ut dictum subsidium alternis vicibus exigant *Azor. instit. mor. par. 1. 2. lib. 9. cap. 14. litt. B. vers. quid dicendum, & Barbof. de potest. Episc. par. 3. alleg. 87. num. 53. & de jur. Eccl. univers. lib. 3. cap. 21. num. 34. Bellincin. de Charit. subsid. quest. 52. per tot. Gonzal. ad reg. Cancell. gloss. 45. S. 1. num. 29. Ventrigl. in prax. par. 2. adnot. 25. num. 29. & de jurisdict. Archiep. cap. 149. n. 6.* item de redditibus unius Ecclesiæ ad duos Episcopos spectantibus, quatenus non convenient, Superioris Officio compelli debent, ut alternis annis illos percipiant, juxta *Gloss. in d. c. 1. de Paroc. in vers. deputetur, ibique tradunt Hoslien. n. 5. vers. ut alternis, & Jo. Andr. n. 4. Butr. n. 8. Zabarell. n. 4. in fin. & magis præcisè idem Butr. in cap. super eo n. 4. eodem tit. de Paroch. & Tiracquell. de primog. quest. 17. opin. 5. n. 4.* Et demùm in casu præciso simultaneæ collationis ponderarunt *Gloss. in Can. licet in reg. 16. q. 3. in verb. convenit* in qua supposito casu unius Ecclesiæ sitæ in Confinio duarum Diocesium, cujus dispositio,

I 2

feu

seu collatio erat communis inter duos Episcopos convicinos, dicitur, quod si discordent in dispositione, superioris erit officium in hac parte, ut alternis annis disponant, quam *glos.* sequuti sunt multi *DD.*, & signanter *Innoc. in cap. super eo de Paroch. n.4. ibique Hoskien. n.7. & Joan. Andr. num.2. & Zabarell. num.7. & Abb. in cap. fin. num.5. de sent. & re judic. Alex. conf. 25. n.3. vers. nam glosa lib.5. Bellincin. de charit. subsid. q.52. n.3. Tiracquell. de primog. d. quest. 17. opin. 5. num.3. Vivian. de jurepat. lib.3. cap.7. n.6. & 10., & auctoritatem superioris Lambert. de jurepatr. lib.2. par.2. q.4. art.6. n.2. extendit etiam usque ad coactionem, & cum eo concordant *Ventrig. de jurisd. Archiep. cap. 149. n.6. & in prax. for. par.2. adnot. 25. num.29. Antonell. de jur. & oner. Cler. lib.2. par.6. cap.17. n.60. & Gonzal. ad Regul. Cancell. glos. 45. §.1. n.57. & seqq., quem refert, & sequitur Lezzan. in Turr. David. cap.5. n.298.**

Verùm reassumendo à principio objectum, etsi collatio beneficiorum simultanea dicatur quædam communio, seu societas, non est tamen simplicis jurisdictionis, quia jus conferendi non semper à sola jurisdictione procedit, sed ab aliis etiam titulis, ut observat *Garz. de benef. par.5. cap.4. num.1. Gonzal. ad Regul. Cancell. glos. 21. num.34. Rot. in rec. dec.92. d. n.8. par.5. & in Leodien. jurisdict. 11. Aprilis 1698. §. Pariter non obstant, coram Reverendiss. D. meo Decano, & propterea quamvis simultanea dicatur societas, non dependet absolutè ab arbitrio sociorum, itaut pro illius dissolutione sufficiat dissentus unius, sed dicitur societas de jure, vel Statuto, sive Episcopus, & Capitulum constituent unum corpus mysticum, sive considerentur uti inservientes Ecclesiæ, vel administratores jurium illius, sive Beneficia dicantur erecta ex bonis communibus. Quapropter inapplicabiles sunt termini simplicis Societatis, & ita corrumpunt pro majori parte auctoritates ex adversò allegatæ, uti tractantes, sive de communionem bonorum, sive de sociis feudaliibus, sive de usufructuariis, quia in istis permitti potest divisio bonorum, vel exercitii rei etiam indivisibilis, in præsentem autem procedendum est cum terminis illarum societatum à jure, vel Statuto*

introducitur, quæ respiciunt non simpliciter Sociorum commodum, sed principaliter publicam utilitatem, nempe Universitatis, vel Ecclesiæ, quod faciat, ut inter Episcopum, & Capitulum major sit conjunctio, quam inter socios cujuscunque alterius jurisdictionis, ut notant *Perring. in nov. meth. jur. Canon. ad tit. de off. ordin. n.52. versic. notandum secundò, & Card. de Luc. de benef. disc. 28. num.18. & seqq., & ideo nonnisi ex justa causa, & cum omnium consensu, ac superioris auctoritate dari potest divisio etiam quoad exercitium, ut distinguendo firmat *Abb. conf. 82. sub num.10. vers. ego tamen lib.1. quem sequuntur Felin. in cap. qua in Ecclesia n.91. vers. 2. limitat de constit. & in cap. prudentiam col.2. vers. & quod liceat de offic. de legat. Afflic. in cap.1. §. Præterea tit. quibus mod. feud. amit. Marfil. singul.9. Corradin. conf. 62. col.2. vers. 2. licet aliàs actum esset de communitatibus, & similibus si omnia ad singularitatem ex voluntate unius reduci possent.**

Nec dubitari potest, quin provisio beneficiorum per simultaneam collationem facta respiciat magis utilitatem Ecclesiæ, quam privatam collatorum, & sit illi magis proficua, quam turnaria, quia cum in simultanea tanta sit vox Episcopi, quanta totius Capituli, & quamvis Prælatus nominet eum, cui beneficium conferre intendit; conclusio, seu perfectio collationis dependet à Capitulo, supponendum est, quod Episcopus, qui tenetur suam collationem subjicere approbationi Capituli, meliorem semper proponat, & viceversa credibile non est, Capitulum velle aptum, & idoneum rejicere, quando à tali rejectione nullum sentiret commodum, quia collatio ob paritatem votorum devolvitur ad S. Sedem ex notis juribus, & talis modus conferendi specialiter introductus est in Cathedralibus, ut meliores earumque servitio magis aptos, & idoneos Præbendatos fortiantur, quia sicut Ecclesia Cathedralis cæteris præminet dignitate, ita illius Canonici, & Portionarii aliis præstare debent virtute, & exemplo; In turnaria autem provisione cum ista dependeat ab arbitrio unius tantum, facilius intrat affectio, & minus consideratur utilitas Ecclesiæ, nam quandoque propter affectionem

nem

nem nominantur personæ minùs aptæ ser-
vitio Ecclesiæ, & nè talis divisio fiat, mul-
tum facit exemplum memorabile relatam
per *Hofiens. in cap. grave n. 3. de præbend.*
de nonnullis Canonicis Argentinis, qui
inter se convenerant super divisione si-
multaneâ, eumque allegando comprobat
post *Gonzal. ad reg. Cancell. glos. 4. n. 73.*
Franc. de Eccles. Cathedr. cap. 22. n. 106.,
quo edocti Episcopi, & Canonici nun-
quam desiderare deberent hanc divisio-
nem, nè aliquando eorum causa idem
evenire posset in præjudicium propriæ
Ecclesiæ.

Sed præter utilitatem Ecclesiæ concur-
rit etiam alia particularis ratio, nam cum
Episcopus, & Capitulum continuò in Di-
vinis Officiis convenire soleant, in tali
mystico corpore non est introducendus
aliquis Canonicus qui sit, uni, vel al-
teri infensus, vel invisus, ut omnia mem-
bra perfecta organizatione inter se cor-
respondeant, & in servitio Ecclesiæ prom-
ptè suam operam præbeant. Et quia hæc
omnia securius adimplentur per simulta-
neam collationem, ab ista non est de facili
recedendum.

Deinde deveniendo ad examen illarum
auctoritatum, quæ aliquam saltèm appa-
rentem relationem habent cum casu præ-
senti, primo ponendi sunt ad partes illi
23 DD. qui tantum dicunt, quod tale exerci-
tium collationis simultaneæ dividi potest,
quia hoc usque à principio admissum fuit
ex *Clem. plures de Jurepat.*, & tantum impu-
gnatur coactiva divisio ad quam proban-
dum neque satis sunt auctoritates, &
exempla deducta ex *d. Can. obeuntibus*
dist. 63. in verb. nunc ergo quaritur, & ex
d. cap. cum ab eo de Sepult. in 6., & demum
ex *gloss. in alio Can. licet in regul. 16. qu. 3.*
omnia enim hæc valde diversa sunt à casu
simultaneæ collationis, & ratio quoque
decidendi in nihilo convenit; motivum
enim dubitandi, tam apud Glossatores,
quàm apud DD. fuit, quod non minùs
Episcopi, quàm Parochi habebant Jus
certum, & separatum exercendi propria
Juris in Ecclesia, vel domo sita in confi-
nio, seu exigendi charitativum subsidium,
& redditus, & tantum contentiones, &
scandala in exercitio oriebantur, quia,
vel administratio Sacramentorum poterat
negligi, vel duplici onere in exigendo

gravari Ecclesia, vel Populus; neque ista
ullum aliud remedium habere poterant,
quam per diffinitivam Judicis sententiam,
quæ non solum longum tempus require-
bat, sed etiam incertitudinem exitus in-
volvebat ob incertitudinem probatio-
num, & ideo rectè provisum fuit quod
per alternativam ex Jure exercerentur, &
exactiones fierent. At in casu nostro jus
conferendi usque à principio simultaneæ
utrique Parti traditum fuit, & semper ita
practicatum, & propterea cessante simi-
litudine causæ dubitandi, cessat etiam
ratio ita decidendi, & quando adest re-
medium à Jure præscriptum, ut infra in-
specie de simultanea collatione demon-
strabitur, non est recurrendum ad extra-
ordinarium, & arbitrium.

24 *Gonzal. ad reg. 8. glos. 45. §. 1. num. 57.*
& *seqq.* loquitur præcisè in casu simulta-
neâ, sed tantum promovet quæstionem;
An ista dividi possit, & in affirmativam
inclinat, juxta communem opinionem,
sed non firmat, quod renuente una parte
per alteram, seu per Judicem illa cogi
possit ad divisionem, & quamvis in codi-
cibus ultimæ impressionis legantur illa
verba *Imò ad hoc compelli possunt* nullum
in eis fieri potest fundamentum, quia illa
apposita sunt referendo opinionem illo-
rum DD., qui in casu supra allegato cha-
ritativi subsidii tenent, Episcopos super
exactione litigantes compelli posse ad
concordiam, & ideo neque dici potest
ista opinio Auctoris, neque est applica-
bilis præsenti disputationi simultaneæ di-
visionis, ac in eodem sensu sunt *Card. de*
Luca, & alii abunde citati, qui non fa-
ciunt ad causam.

Agnoscentes Defensores Archiepisco-
pi, quod nullum habent Doctorem neque
judicatum, quod in casu simultaneæ colla-
tionis dicat esse locum coactivæ divisoni,
se convertunt ad debilitandas auctorita-
tes, tam in præcedenti decisione R. P. D.
mei Muti, quàm in præsenti laudatas, as-
serendo; quod allegata *Clementina Plures*
procedit tantum in casu Patronorum Lai-
corum, cum quibus Ecclesiæ mitius pro-
cedit, nè retrahantur à foundationibus, &
dotationibus beneficiorum, & quia isti
cogi non possunt ad concordandum, ideo
ad tollendas discordias, ut facilius Ec-
clesiæ provideantur, sicut etiam ex *gloss. in*
d. Can.

d. Can. licet permittit eisdem divisionem; Et quando ista non sufficiant, alia succedunt graviora remedia, *ut in cap. 2., & 3. de Jurepat.* At in Patronis Ecclesiasticis, in quibus non militat eadem ratio foundationis, & dotationis, & subjacent omnino ordinationibus Ordinarii, superflua est facultativa divisio concessa in *dicta Clementina Plures*, quia ad istam cogi possunt iterum præcedendo cum supposita auctoritate *alleg. Can. obeuntibus dist. 63.,* & hanc distinctionem comprobant auctoritate *Lamb. in lib. 2. part. 2. quest. 4. art. 6. nu. 4., & in eadem quest. 4. sequentis art. 7. nu. 2. in fin.,* & prætendunt, quod præcedentem suam opinionem limitet, & declaret etiam *Felin. in cap. prudentiam de offic., & potest. Jud. deleg. num. 5., & in cap. qua in Ecclesiarum de constitut. nu. 90.*

26 Sed talis prætenfa distinctio habet resistentiam facti, nam passim etiam Patroni Ecclesiastici dividunt inter se exercitium Juris præsentandi, & conferendi, sicut, & pro obtinenda tali divisione allegatum fuit exemplum plurium Ecclesiarum Cathedralium Hispaniæ, ac Patriarchalium hic in Urbe, & contra eosdem militat pariter alterum remedium devolutionis, & propterea talis coactio insinuata per DD. ad alios effectus est referibilis, nempe vel ad concordiam, quæ intelligi debet pro illa vice tantum, ut ex *d. glos. in Can. obeuntibus*, vel ad casus longè diversos à divisione simultaneæ, prout quoque *Lamber. loc. cit.* loquitur in diversis terminis, ut colligitur ex quæstione, quæ principaliter examinatur *in d. art. 6. ad quàm omnia alia ibidem contenta referri debent*, neque ita de facili dicendum est, quod aliquis Doctor, & præcipuè iste in hac materia aded insignis se contradicat, vel corrigat, quando idem Doctor hoc non dicit. Nec majus pondus meretur dictum *Felini* quia nec materiam Jurispatronatus, seu simultaneæ collationis examinat, & tantum ad casum divisionis Jurisdictionis dicit, quod etiam Parroni compelli possunt *alleg. text. in d. Clement. Plures*, qui pariter, ut supra demonstratum fuit, ad rem nostram non facit ultra quod etiam tanquam loquens contra communem, reprobat, à *Rocco de Curt., & Lambert.,* & observat *dec. coram R. P. D. mei Muti, S. Et minus*, & solum quoad divi-

sionem Jurisdictionis fuit approbatus à *Rota coram Achill. de Grass. dec. 3. de sent., & re judic.*

Minus attendi debet, quod si allegati casus non conveniunt in similitudine dubitandi, habent tamen causam generalem, nempe motivum tollendi discordias, & procurandi utilitatem Ecclesiæ, quia quamvis dicatur, hæc simultanea collatio à principio laudabilis, & juri communi conformis, tamen præterditur, quod tractu temporis, degeneraverit in abusum, & quod evaserit catena, & frenum Episcoporum, eo quia Prælati, ut possent habere pacificam collationem beneficiorum, cœperint claudere oculos, & indefensa relinquere Jura propriæ dignitatis cum reliquis contra laudabilem stylum Curia per Defensores Archiepiscopi suppositis, quæ prorsus fuerunt valde dissona auribus nostri Tribunalis, in quo solent tantum virtute, & ingenio jura partium defendi, & impugnari, & maxime quando supposita non solum sunt injuriosa Capitulo, & ipsemet Archiepiscopo, & omnibus aliis ejus prædecessoribus, verum etiam in facto omnino insubstantia. Quis enim credere potest, quod omnes Præsules, qui in adeo insigni Ecclesia præfuerunt pietate, & doctrina venerabiles in collationibus beneficiorum, non ad utilitatem Ecclesiæ, & merita providendorum prospexerint, sed potius ut suis gratificare possent, curaverint sibi Capitulum benevolam reddere cum præjudicio propriæ Dignitatis, & Jurisdictionis, quodque Canonici odio potius, & vindicta, quam Justitia moti sint ad denegandum consensum, quod de Jure in adeo insigni, & religioso Capitulo sublata quacunque umbra æmulationis potius præsumi deberet justa, & rationabilis causa denegati consensus *per text. in l. sabinus ff. comm. divid. Vegg. conf. 88. num. 23. circa fin. Felin. de societate. cap. 28. num. 21. cum seqq. Rot. decis. 450. coram Dunozett., & in rec. decis. 113. nu. 7. par. 19.*

Sed non minus incredibile, quam insubstantia est partis assumptum, nam ab anno 1261., à quo seculo secundum initium habuit hæc Metropolitana Ecclesia, ut supra dictum est, de facili quisquis præfigurare sibi potest quot Archiepiscopi ad illam ordinati fuerint usque in præsens,
& ta-

& tamen tantum inter tres dantur discordiæ, & lites nempe inter Cardinalem de Castro de anno 1584., Cardinal. Borgiam de anno 1633., & modernum Archiepiscopum, quo verò ad collationes per Capitulum datus fuit *in Summ.* longissimus Catalogus istarum complectens spatium 150. annorum, in quo videntur quod, duabus exceptis, reliquæ omnes concorditer factæ sunt, & suum effectum habuerunt, & quod observatione dignum est inter istas quamplures sunt de tempore, quo lites ardebant inter Cardinales de Castro, Borgiam, & Capitulum, sicut ex septem vacationibus, quæ obvenerunt, tres fuerunt concorditer factæ, quæ cum impugnari non possint, contra charitatem interpretantur, nè factæ à Canonicis, Judicibus apparent semper dissentientes, vel ad complacendum Ministris in Urbe residentibus, quia gratis hoc dicitur, & sine ulla justificatione, quando talis dissensus non solum permissus est à jure, sed etiam commendatur, quia ita diligentiori examine non minus, quoad utilitatem Ecclesiæ, quàm quoad qualitates concurrentium beneficia conferuntur aliàs inutilis fuisset introductio simultaneæ in Cathedralibus Ecclesiis si Canonici clausis oculis, consentire deberent, & consensus esset solum pro forma, ut optimè scripsit S. Leo ad Anastasium relatus *in Can. si forte 26. distin. 63. ibique Gloss. in v. diviserint, & S. Gregorius in Can. nec novum 7. quest. 1.*

Et tantò minus istæ suppositæ discordiæ, quatenus aessent, justam causam præbere possunt abrogandi hanc simultaneam collationem, quia Summi Pontifices illas considerando aliud remedium, nempe devolutionis præscripserunt, ut videre est *in cap. 2. de concess. præbend.* & quando habetur remedium ordinarium, & à lege præscriptum, Judex non debet se convertere ad extraordinarium, quia si Summi Pontifices voluissent permittere alternativam, hoc utique fecissent, sed utiliùs duxerunt imponere pœnam devolutionis, & summa quidem ratione, nam devolutio est verè remedium, quoniam pro illa vice tantum, vel tollit discordias inter Episcopum, & Capitulum, vel inter paritatem meritorum confertur Beneficium illi, quem utilitas Ec-

clesiæ, vel aliqua alia circumstantia magis dignum considerare facit. Alternativa verò non est remedium, sed destruit simultaneam quod nunquam admitti potest à Judice, qui est quidem interpres, sed tamen debet esse Custos legum, ut relatis *Rocco de Curte, & Lambert.,* comprobatur *dec. R.P.D. mei Musi S. Præterea auctoritates.*

Et hanc veritatem agnoverunt quoque scribentes pro Archiepiscopo, quia in responsionibus se restrinxerunt ad petendam hanc alternativam, durantibus litibus tantum, sed neque in hoc exaudiri potuerunt, quia si neque discordiæ ex eadem collatione derivantes justam Causam dissolvendi simultaneam præbent, quomodo concedi poterit ex aliis controversiis à diversis Causis, nempe jurisdictionis, & similium emanantibus, nam pro denegatione dissolutionis in omnibus casibus semper militat illa præcipua ratio, quod utilitas publica ipsius Ecclesiæ prævalere debet commodo, & utilitati privatæ ipsorum conferentium *Lotter. de re benef. lib. 2. quest. 21. n. 33. Frances. de Eccl. Cathedr. cap. 22. n. 16.*

Prout neque exempla aliarum Ecclesiarum ad hoc faciendum inducere possunt, quia cum de illorum principio, seu Causa non constet, dicendum est, quod intervenerit consensus utriusque Partis, justa Causa, & auctoritas superioris, quia semper quod factum est supponitur factum prout de jure est faciendum.

Nec Capitulum resistit huic divisioni ex solo motivo se opponendi petitioni Archiepiscopi, quando aliàs eidem est valde favorabilis, quia in collatione simultanea Capitulum præstat solum simplicem consensum, in alternativa autem haberet in sua vacatione liberam collationem, Capitulum enim materiali commodo præferre vult vel utilitatem Ecclesiæ, vel proprium honorificum Jus, cum valde eidem decorum sit allegare illud speciale Breve obtentum sub Urbano VIII. supra allegatum, & quamvis ex divisione exercitii non tollatur simultanea, quia collationes fiunt utriusque nomine, ut probatur *Card. de Luca de benef. disc. 29. num. 19.* attamen cum indultum specialiter se fundet in statuto Ecclesiæ præcipiente simultaneam collationem, valde disputabile esset;

set; si cessante causa Capitulum amisisset Jus illud; propter quam illi concessum fuit, & sola possibilitas sufficit ad coonestandum dissentium Capituli, ultra quod non esset etiam condemnandum Capitulum, si dissentiret à tali divisione ex solo motivo, ut sibi conservaret benevolos Archiepiscopos sub hac spe facilius obtinendi consensum ab eisdem nominatis tùm hoc tendat ad conservandam concordiam, non autem ad destructionem Ecclesiæ, & Dignitatis Archiepiscopalis, quia in dubio semper est facienda benigna interpretatio.

Et demum, præter hæc omnia esset valde considerabile interesse Summorum Pontificum, quibus præjudicari non potest, nam admittendo alternativam cessarent omnes devolutiones ob discordiam, seu paritatem votorum in corpore Juris reservatæ, & si ex hoc solo motivo *Rota cor. Millin. dec. 179.* non approbavit concordiam initam inter Episcopum, & Canonicos, quanto minùs potest hodie approbare divisionem simultanæ resistente Capitulo contra omnia juris principia.

Et quia hoc motivum responsionem non habet, ad illud evitandum scribentes pro Archiepiscopo immemores, quod in principio restrictus facti, & Juris dixerunt quod de tempore illorum Prælatorum, qui Jura hæc Dignitatis tueri voluerunt omnia Beneficia fuerunt collata per S. Sedem Jure devoluto, itaut nullam pacificam collationem sperare potuerint, in fine admiserunt, quòd tales devolutiones rarissimè eveniunt, ac proinde allegatum præjudicium Summorum Pontificum non esse considerabile. Quapropter pro coronide concludendum est, vel tales discordiæ rarissimas devolutiones produxerunt, prout de facto usque nunc apparet, & justam causam non possunt præbere cogendi Capitulum ad præstandum consensum pro petita divisione, vel illam ordinandi per Judicem, etiam ipso Capitulo renuente, vel devolutiones frequentes sunt, & præjudicium Summorum Pontificum erit valde considerabile, & nunquam per Judicem permittendum.

Et ita, utraque Patre audita, responsum fuit &c.

